Kfv.V.35.440/2014/4.

Beszerzéshez kapcsolódó áfa levonás

A Kúria
Nemzetközi Kapcsolatok és Európai Jogi Irodájának
Hírlevele

2015. július 31. VI. évfolyam 7. szám

Kfv.V.35.440/2014/4

Az adóalany akkor is jogosult adólevonásra, ha nem áll fenn közvetlen és azonnali kapcsolat a konkrét beszerzési ügylet és a levonásra jogosító ügylet hozott, de az igénybe vett szolgáltatás a költségeinek részét képezi, és termék vagy szolgáltatás árának alkotó eleme.

A 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) 120. § a) pontja akként rendelkezik, hogy abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany - ilyen minőségben - a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatás nyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet termékbeszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany rá áthárított.

A szabályozásra figyelemmel az elsőfokú bíróság helyes jogértelmezéssel mutatott rá arra, hogy kizárólag azok a termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tartoznak e törvényhely tárgyi hatálya alá és járnak adófizetési kötelezettséggel, azaz adókötelesek, amelyek a valóságban is ténylegesen ellenérték fejében teljesülnek, illetve amelyek valamennyi törvényi tényállás (Áfa tv. 11-12. §-ai, 14. §-a, 22-23. §-ai) alapján ellenérték fejében teljesített termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak minősülnek. Kógens szabályként fogalmazza meg továbbá e törvényhely azt is, hogy az adóalany az egyes beszerzéseit terhelő előzetesen felszámított adót - főszabályként - abban a mértékben jogosult levonni az általa fizetendő adóból, amilyen mértékben az adott beszerzést - adóalanyi minőségben - adóköteles termékértékesítése vagy szolgáltatásnyújtása érdekében használja vagy hasznosítja. Az adólevonási jog érvényesítése tehát az értékesítést terhelő és a beszerzést terhelő előzetesen felszámított levonható adó komplex együttes feltételein alapul, amelynek lényegi, megkerülhetetlen, szükségszerű elemét képezi az, hogy az adóalany a rá áthárított adót az általa fizetendő adóból vonhatja le.

A 2006/112/EK irányelv (Irányelv) 168. cikkének a) pontjából is az következik, ahogyan arra az Európai Unió Bírósága a C-118/11. számú ítéletében rámutatott, az adóalany levonhatja a terméket vagy szolgáltatásokat terhelő előzetesen felszámított adót, amennyiben azokat gazdasági tevékenységéhez használja fel. Ha az adóalany által beszerzett terméket és igénybe vett szolgáltatásokat adómentes vagy HÉA (áfa) hatálya alá nem tartozó tevékenységre használják nem kerül sor sem a fizetendő adó felszámítására, sem az előzetesen felszámított adó levonására (C-184/04 ítélet 24. pontja). A terméknek vagy szolgáltatásnak a vállalkozás gazdasági tevékenység körébe tartozó ügylet érdekében történő felhasználásán alapuló kritérium a szerint változik, hogy szolgáltatás vagy tárgyi eszköz megszerzéséről van-e szó. Az olyan ügyletnek, amelynek lényege valamely szolgáltatás megszerzése főszabály szerint közvetlen és azonnali kapcsolatban kell állnia a héa (áfa) levonására jogosító értékesítési ügylettel vagy ügyletekkel ahhoz, hogy az adóalany jogosult legyen a héa (áfa) levonására és a levonás mértéke is megállapítható legyen (C-118/11. 46. pont, C-29/08. 57. pont).

Az adóalany azonban akkor is jogosult adólevonásra, ha nem áll fenn közvetlen és azonnali kapcsolat a konkrét beszerzési ügylet és a levonásra jogosító értékesítési ügylet vagy ügyletek között, amennyiben az igénybe vett szolgáltatások az adóalany általános költségeinek részét képezik és, mint

ilyenek az adóalany termékei vagy szolgáltatásai árának alkotóelemei. Az ilyen szolgáltatások ugyanis közvetlen és azonnali kapcsolatban állnak az adóalany gazdasági tevékenységének egészével (C- 118/11. 47. pontja, C-29/08. 58. pontja). A közvetlen és azonnali kapcsolat pedig azt feltételezi, hogy az igénybe vett szolgáltatások költségeit beépítik az egyes értékesítési ügyletek, illetve az adóalany által gazdasági tevékenysége körében értékesített termékek, vagy nyújtott szolgáltatások árába (C- 118/11. 48. pontja, C-29/08. 60. pontja).

A termékértékesítéshez, illetve szolgáltatáshoz kapcsolódó azonnali és közvetlen kapcsolat hiánya mellett a felperes tehát az ügyben irányadó és általa sem vitatott tényállásra figyelemmel adólevonási jogát azért sem gyakorolhatja, mivel az általa igénybe vett számlák szerinti szolgáltatások ellenértéke nem képezte részét általános költségeinek, és mint ilyen, termékei és szolgáltatásai árának sem volt alkotóeleme. Ez utóbbi egyértelműen megállapítható, mivel a felperes az ellenőrzéssel, illetve perrel érintett időszakban termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást, általa sem vitatottan, nem végzett.

Kfv.V.35.532/2014/7.